

2. A városon nagy sok vért kiontának, / A sok vér, mint vizek, széjjel folyának; / Oly szörnyű nagy öldöklést véghez vittek: / Nem volt, ki eltemetné a testeket. / A mi szomszédságunk / Csúfságot űz rajtunk; / Akik miköztünk laknak, / Minket nem becsülnek, / Sőt, csak kinevetnek, / Csúfolnak és gúnyolnak.
3. Meddig haragszol, Uram, ránk ekképpen? / Haragod míglen gerjedsz oly igen? / Bosszúállásodat meddig terjeszted, / Mely minket, mint a sebes tűz, megéget? / Bosszúdat azokra, / Ontsd a pogányokra, / Kik tégedet nem félnek. / Töltsd az országokra, / Hol nevedet soha / Nem tisztelik a népek!
4. Mert Jákóbot ők megették, elnyelték, / Az ő nemzetségét megemésztették; / Minden házait földre lerontották, / Kietlen pusztaságra fordították. / Az atyák vétkéért, / Ne büntess mindezért, / Nagy haragod szűnjék meg! / Jövel, mi Istenünk, / Mert igen gyötretünk, / És kegyelmesen tarts meg!
5. Tekintsd meg, Uram, kegyelmességedet, / A te szent nevedért segíts meg minket! / Szabadíts és tarts meg minket kegyesen, / Bűneinket bocsásd meg szent nevedben! / Hogy ne nevetessünk, / Kérdvén: Hol Istenünk? / Verd meg a pogány népet! / Vérért szolgálidnak, / Mit ők kiontának, / Nékik el ne engedjed!
6. Jusson elődbe siralmuk azoknak, / Kik a rabságban sóhajtnak és sírnak; / Siess, mentsd meg, hogy ők el ne vesszenek, / Kik immár halálra ítéltetnek! / Szomszédinknak épen, / Fizesd meg hétképpen, / Amit velünk műveltek! / Hogy téged, Úr Isten, / Szidalmaztak szörnyen: / Őnekik mind fizesd meg!
7. És mi úgy, mint te nyájad és sereged, / Hálákat adván, magasztaljuk neved; / Dicséretedet mindenkor hirdetjük, / És nemzetről nemzetre kiterjesztjük.